

[Lembourn.]

sådan måde, at erhvervslivet belastes alvorligt med stigende produktionsomkostninger, deraf følgende lavere salgsmulighed og større ledighed. Endvidere, at dele af eksporten vil blive mindre konkurrencedygtig, og endelig, at en generel afgift vil kunne virke meget tilfældigt alt efter, hvor energiforbrugende de forskellige virksomheder er.

Når jeg anmoder ministeren om at overveje en særmoms i stedet, er det, fordi forbruget og ikke produktionen dermed ville blive betaleren, og at eksporten helt ville undgå at blive omkostningsfordyret.

Jeg ved meget vel, at man i Danmark, i modsætning til de øvrige EF-lande, er imod en differentieret moms, men opfordrer dog alligevel til, at man undersøger muligheden. Når differentieret moms kan administreres i en række andre industrilande, må det også kunne lade sig gøre i Danmark.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (11/10 76):

1. Det af regeringen bebudede forslag til en afgift af råenergi (primærenergi) har som forudsætning, at den mest hensigtsmæssige beskatningsform for disse produkter er specifikke afgifter, som udmåles i forhold til produkternes brændværdi.

Som begrundelse for dette synspunkt skal man anføre følgende:

a. En fælles værdiafgiftssats udelukker, at man gennem satsdifferentiering kan øve indflydelse på forbrugsvalget.

b. For benzin kan en energiafgift i form af en særmomssats næppe komme på tale, idet momsen beregnes af prisen inkl. benzinafgift (122 øre pr. liter), hvorfor afgiftsbelastningen på benzin ville blive mere end dobbelt så høj som afgiftsbelastningen på andre olieprodukter. En særmomssats for benzin ville i øvrigt heller ikke fritage erhvervsvirksomhederne for energiafgift af benzin, idet virksomhederne ikke har fradragsret for moms af benzin til drift af personmotorkøretøjer.

c. Forholdet mellem forbrugerpriserne på de enkelte produkter er ikke udelukkende bestemt af produkternes brændværdi. Det kan eksempelvis nævnes, at visse produkter, f. eks. fyringsolie og fuelolie, i vidt omfang distribueres direkte fra olieselskaberne, medens andre varer, som f. eks. diesellole, afsættes gennem detailhandelen, hvorfor forbrugerprisen indbefatter

detailavance. Såfremt energiafgiften pålægges i form af en særlig momssats, ville en eventuel detailavance blive beskattet. Den fra et energiøkonomisk synspunkt »tilfældige« omstændighed, at visse varer distribueres gennem detailhandlere, ville altså medføre en relativt større afgiftsbelastning på de pågældende produkter end på produkter, der distribueres af selskaberne.

d. Verdensmarkedspriserne på olieprodukter, herunder prisrelationerne mellem de enkelte produkter, kan undergå betydelige forandringer, hvilket under en værdiafgift får direkte konsekvenser for afgiftsprovenu.

2. Op mod halvdelen af det totale energiforbrug ekskl. benzinforbruget er erhvervsmæssigt. Hvis energiafgiften – bortset fra energiafgift af benzin – pålægges i form af en særmoms, ville hele det erhvervsmæssige forbrug blive fritaget for særmoms, og provenuet af afgiften ville således blive reduceret til omkring halvdelen af det provenu, som en generel og undtagelsesfri afgift ville indbringe. Skulle man have et uændret energiafgiftsprovener ved hjælp af en særmoms på visse olieprodukter med undtagelse af benzin, ville det være nødvendigt at indføre en meget høj særmomssats.

Det indgår som bekendt allerede i overvejelserne, at der skal tages hensyn til de eksporterende og importkonkurrerende fremstillingsvirksomheder med stort energiforbrug. Imidlertid skyder en særmoms langt over målet, fordi også de erhverv, der ikke er eksporterende eller importkonkurrerende (f. eks. detailhandel, servicefag, transportvirksomhed samt bygge- og anlægsvirksomhed) fuldt ud ville blive fritaget for afgiften. Endvidere ville afgiftens energipolitiske virkning blive stærkt forringet, idet momsens afløftningssystem ikke ville motivere det meget store antal virksomheder (360.000) til energibesparelse.

Det skal endelig påpeges, at anvendelse af en særmoms på olieprodukter ville pålægge erhvervslivet administrativt besvær, idet såvel købet som salget af disse olieprodukter skulle bogføres særskilt af hensyn til den specielle sats. Navnlig ville det blive besværligt for den del af detailhandelen, der foruden andre varer også sælger olieprodukter med en sådan særlig sats.

Af *Arentoft* (FP) til justitsministeren (4/10 76):
»Justitsministerens kommentarer udbedes til